

gørelse, og lægge et pres på indenrigsministeren, så han kan få Udlændingestyrelsen til i langt højere grad at støtte brugen af forlængelse af visa til en så lang periode, at de pågældende ikke skal rejse hjem, mens retssagen kører eller umiddelbart efter, at den er afsluttet. Jeg tror ikke, det er ophidsende morsomt at blive sendt hjem på et tidspunkt, hvor der kører en retssag, bl.a. over for mennesker, man kender i sit hjemland. Jeg tror heller ikke, det er ophidsende morsomt at blive sendt hjem til sin familie, hvor alle ved, hvad det er, man rent faktisk har beskæftiget sig med i den periode, man har været væk.

Jeg forstår til fulde de retspolitiske betænkeligheder, Enhedslisten har, og som også kom frem hos nogle af de andre ordførere, for det er jo selvfølgelig lidt problematisk, at man kan – om jeg så må sige – købe sig til at få en person til at vidne i retssagen. Men på den anden side har jeg også tillid til, at såvel politiet som domstolene er fuldstændig opmærksomme på, at et vidne af den karakter skal man behandle med uhyre forsigtighed.

Inspirationen til netop dette forslag er bl.a. kommet fra Holland. Vi bad indenrigsministeren om at finde ud af, hvad der egentlig skete i Holland, og det fremgår af et svar, vi har fået fra ministeren den 9. april, at man regner med, at der opholder sig ca. 2.000 udenlandske prostituerede i Holland, og at omkring 160 udenlandske prostituerede årligt henvender sig til Hollands politi med anmodning om hjælp mod deres bagmænd.

Jeg ved ikke, hvor mange prostituerede af udenlandsk herkomst vi har her i Danmark; men et slag på tasken er vel i størrelsesordenen 500 styks, og så skulle man vel regne med, at omkring 80 årligt ville henvende sig til politiet. Men de politifolk, der deltog i de to nævnte høringer, gav udtryk for, at det ikke var så mange, der rettede henvendelse til politiet for at få hjælp til at komme væk fra deres bagmænd, og det må give os alle sammen stof til eftertanke.

Jeg håber, vi kan bruge dette beslutningsforslag til at fastholde debatten: hvad er det, vi gør ved den hvide slavehandel, som finder sted i vores eget land? Hvordan kan vi sikre, at den ophæves? Hvordan kan vi sikre, at den fjernes? Jeg håber, at samtlige partier rent faktisk vil være med til det, når vi er kommet det skridt videre, at vi mere præcist har fundet ud af, hvordan vi skal løse problemet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 231:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 21/4 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

For at undgå tidligere situationer ved første behandling af indfødsretslove, hvor blodtrykket er steget faretruende hos Dansk Folkeparti, fordi de øvrige partiers ordførerne ikke tog ordet, skal jeg blot sige, at dette lovforslag omfatter 1.386 primære ansøgere og 978 børn – ansøgere, hvoraf langt de fleste umiddelbart opfylder de betingelser, Folketinget har fastsat for opnåelse af statsborgerskab. Enkelte tilfælde har været drøftet i Indfødsretsudvalget, som har givet dispensation i den konkrete sag, og på den baggrund kan Socialdemokratiet selvsagt støtte forslaget.

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg siger da tak på vegne af Dansk Folkeparti for, at Socialdemokratiet gerne vil tage ordet i denne debat for første gang i lang tid. Men derudover skal jeg også sige, at Dansk Folkepartis ordfører, fru Inge Refshauge, ikke kan være til stede i dag, og at jeg derfor har lovet at redegøre for Dansk Folkepartis synspunkter:

Vores grundholdning er jo, som fru Dorte Bennedsen også ligesom tog hul på, at Folketinget har en for slap behandling af disse sager, og at Folketinget ikke seriøst her fra talerstolen